

Street healing 25 april 2022

We ontmoetten vandaag op het winkelcentrum twee oudere vrouwen. Een ervan zat in een scootmobiel en we vroegen haar of zij pijnklachten had. Zij vertelde dat ze aan reuma lijdt en daardoor veel pijnklachten had, vooral in haar rug. Haar pijnniveau was dat moment 7 op de schaal van 1-10. We vroegen of wij voor de genezing van haar rug mochten bidden en dat vond zij goed. Ze gaf aan zelf gelovig te zijn en stelde ons gebed zeer op prijs.

We hebben onze hand op haar rug gelegd en gesproken tegen de reuma en de pijn om in Jezus' naam te verdwijnen. Hierna vroegen wij of zij een verandering in haar rug ervaarde. "Mijn rug wordt helemaal warm", zei de vrouw. Even later ging zij rechtop zitten en zei: "ik voel de kracht van God in mijn rug, slaakte een zucht en begon te huilen". Haar hele houding veranderde van gespannen naar ontspannen. "Alle pijn is weg", zei ze.

Hierna vroegen we de andere vrouw of zij soms ook pijnklachten had. Ze vertelde ons dat ze meerdere gezondheidsklachten had. Ze had een wond op haar been, bloedingen in haar buik en trombose in haar longen. Ze vertelde dat ze altijd God was blijven geloven voor haar genezing. Ze zei ook altijd "God heeft mij genezen, ook al ben ik nog ziek".

Ze wilde ook graag dat wij voor haar genezing zouden bidden en we spraken genezing uit over de wond in haar been. Nadat wij genezing van haar been hadden bevolen, zei ze dat haar been begon te tintelen. Ook zei ze dat ze God's kracht in haar been voelde bewegen. Dat voelde wij ook, haar spieren begonnen onder onze hand te bewegen.

Hierna zij ze plotseling: "ik krijg het plots helemaal koud over mijn hele lichaam". Wij vroegen haar of zij soms iemand moest vergeven? Wanneer wij bidden voor genezing van bijvoorbeeld een arm, en deze wordt plotseling helemaal koud, dan kan dit erop wijzen dat deze persoon iemand moet vergeven.

Onvergevingsgezindheid kan genezing in de weg staan. Wanneer wij God vragen ons te genezen, dan vragen wij Hem ook of Hij ons wil vergeven. En God vergeeft ons in die mate dat wij bereid zijn een ander te vergeven. Dit leert het Onze Vader ons ook: "En vergeef ons onze zonden, in die mate, dat wij anderen vergeven".

De vrouw moest even nadenken en gaf toen aan bij iemand bepaald te worden die zij moest vergeven. We hebben deze persoon samen bij God gebracht en de vrouw heeft de persoon vergeven. Daarna keek de vrouw verbaast om zich heen. Ze zei dat het voelde alsof er een last van haar was afgenomen. Ze voelde zich lichter. Ook zij moest huilen. Hierna vroegen wij haar om haar hand op haar buik te leggen en hebben onze hand op haar hand gelegd. Daarna hebben we genezing uitgesproken van de bloedingen en de trombose in haar lichaam. Ook hebben we elke ziekte macht in en om haar lichaam geboden haar los te laten.

Beide vrouwen hadden duidelijk een ontmoeting met de liefde en kracht van God.

We spraken een oudere man, die duidelijk vermagerd was. Hij liep met een stok. Hij vertelde dat hij tweemaal kanker heeft gehad en heeft overwonnen. Hij was bang dat de kanker voor de derde keer terug zou komen. We mochten ook voor zijn genezing bidden en hebben elke kankercel zijn lichaam vervloekt en geboden te sterven.

We hebben genezing bevolen van elk orgaan, vooral van zijn keel, dat door de kanker en chemokuren was aangetast. En God's vrede, troost, waarheid, nabijheid en kracht over zijn lichaam, geest en ziel uitgesproken.

We spraken twee jonge mannen. Ze waren open in het gesprek en vonden het lief dat wij bidden voor mensen met pijn of ziekte. Ze waren niet gelovig, maar antwoorden op onze vraag of zij God wilde leren kennen als Hij zou bestaan, met "jazeker". We gaven beide mannen daarop een Johannes evangelie mee met het traktaat "Jij kan nu het allerbeste geschenk aannemen!"

We werden benaderd door een man, die ons vroeg of wij voor zijn schouder wilden bidden. Hij vertelde dat hij chronische pijn heeft in zijn rechter schouder. Ook was de mobiliteit van zijn rechter arm daardoor beperkt. Hij liet ons zien dat hij zijn arm maar tot een bepaalde hoogte kon optillen, voordat hij veel pijn kreeg.

Wij hebben hem de handen opgelegd en genezing bevolen van zijn schouder en dat alle pijn direct moest verdwijnen. Na het gebed vroegen wij hem of hij iets in zijn schouder ervaarde. Hij zei dat zijn schouder lichter voelde. We vroegen hem om zijn arm te bewegen om zijn mobiliteit en pijn uit te testen. Hij kon zijn arm nu vrij bewegen, tot boven zijn hoofd, zonder pijn. Hij zei dat hij nog wel een beetje pijn had en na nog een keer bidden was alle pijn weg en de mobiliteit van zijn rechterarm dezelfde als die van de linker arm.

Hij was heel blij en gaf ons spontaan een knuffel. Wij wezen hem er op dat niet wij maar de Heilige Geest, de Geest van Jezus, de kracht van God, hem had genezen. Als teken voor hem dat het evangelie waar is en dat God van hem houdt.

We spraken een oudere vrouw, die ons vertelde veel pijn in haar lichaam te hebben, vooral in haar heup. Door artrose, vertelde ze ons. Ze heeft eigenlijk continue pijn, zei ze. Toen we haar vertelden dat God haar wilde genezen van de artrose, zei ze ons “dat ze niet zo van God was”. Wij vertelden haar dat God haar toch graag wilde genezen van de pijn, omdat hij van haar houdt. Ze keek ons met grote ogen vol verbazing aan. Maar we mochten voor haar heup bidden, daar had ze de meeste pijn.

We spraken genezing uit over haar heup, geboden de artrose haar heup te verlaten in Jezus naam. Hierna vroegen we of zij verbetering voelde, en ze zei van niet. Geen verschil, nog steeds pijnniveau 7 in haar heup. We vroegen haar om haar hand op de pijnlijkste plek te leggen en hebben nog een keer voor haar gebeden. Ze zei dat de pijn minder werd en dat haar heup “licht aanvoelde”, alsof er een last van haar heup was gehaald. We vroegen haar een stukje te gaan lopen en ze vertelde dat ze veel minder pijn had. Ze keek ons met grote ogen aan, vol tranen. Hoe kan dit, zei ze?

Omdat God bestaat, van je houdt en dit op deze manier aan je wil laten weten, zeiden we haar. Ze werd emotioneel en moest huilen, we hebben haar een knuffel gegeven. En een exemplaar van het Johannes evangelie. Na nog wat uitgelegd te hebben over het evangelie, namen we afscheid van elkaar. Terwijl we bij elkaar wegliepen, draaide ze zich om en riep: “het is echt veel beter met mijn heup”!.

We werden aangesproken door een oudere man, waar we eerder voor gebeden hadden. Hij had al lange tijd rugklachten en overwoog pijnbestrijding via de pijnpoli. We hadden toen een uitgebreid gesprek met hem, waarin hij aangaf niet echt gelovig te zijn, maar in de natuur veel van God te zien. Vroeger ging hij wel naar de kerk, maar nu niet meer. Maar zijn Godsbesef was altijd gebleven. Toendertijd hebben wij ook voor genezing van zijn rug gebeden. Hij kwam nu naar ons toe om te vertellen dat zijn rugklachten niet waren verminderd. Maar dat hij geestelijk en mentaal enorm was opgeknapt toen wij voor hem hadden gebeden.

Het feit dat wij naar hem hadden omgezien in zijn nood en voor hem wilde bidden, had hem duidelijk enorm goed gedaan. Daar kwam hij ons nu voor bedanken. Wij dankten hem voor zijn waardering en vroegen hem of hij soms beenlengte verschil had? De vorige keer had hij gezegd van niet, maar wij hadden toen al het idee van wel. En inderdaad, hij had enige centimeters beenlengte verschil. Omdat dit ook rugklachten kan veroorzaken, wellicht ook zijn rugklachten veroorzaakte, vroegen wij hem of God zijn te korte been mocht doen uitgroeien. Hij geloofde niet dat dit kon, dacht dat het trucje was en duwde demonstratief zijn te korte been langs het andere been vooruit.

Wij moesten hierom hartelijk lachen en vroegen hem om niet zelf zijn benen te bewegen, gewoon stil te zitten en te kijken naar zijn hielen. Die zouden, zonder dat hij zelf bewoog, voor zijn ogen gelijk komen. Hij vond het goed en keek aandachtig naar zijn hielen. Voor zijn ogen groeide het te korte been uit. Wij vroegen hem een stukje te gaan lopen, om te kijken of hij anders liep nu, meer gelijk. Hij zei dat hij normaal liep, maar toch anders. Wij vertelden hem dat al hij nu zou gaan zitten, zijn benen even lang zouden zijn. En dat was het geval. "Dit moet ik even laten bezinken", zei hij met een verwonderde blik. "Ik hou jullie op de hoogte van de voortgang", zei hij.

We spraken een jong stel, waarvan de man ons herkende van een eerdere ontmoeting op straat. Hij wist waar het over ging. Zijn vrouw, vriendin niet en wij vertelden haar wat wij deden. Ze vertelde ons dat ze niets met God en geloof heeft. Ze zei dat ze in een streng christelijk dorp woont en dat de strenge geloofscultuur haar niet aansprak.

Ze zag geloof als een bedreiging voor haar vrijheid, vol regels en verplichtingen. Wij vertelde haar dat zei sprak over religie, terwijl wij geloven dat God alleen relatie wil. We kunnen God's liefde niet verdienen door het naleven van regels en voorschriften. Het gaat God om zijn, niet om doen. We zijn geliefd en vergeven door wat Jezus heeft gedaan. God heeft dus voor ons gedaan, wat wij zelf niet konden: het weer goed maken tussen Hem en ons. Wanneer wij dat accepteren en geloven in Jezus, wordt de relatie tussen God en ons herstelt. Dus door geloof, niet door regels na te leven. Relatie, niet religie. Onze boodschap had haar aan het denken gezet, vertelde ze.

We spraken diverse jongeren, die aangaven niet echt over God en de bijbel te hebben nagedacht. Gewoon, omdat het nooit op hun pad was gekomen, omdat ze niet gelovig zijn opgevoed, of ze er nooit over nagedacht hebben. Wij moedigden hen aan om eens te gaan onderzoeken of de bijbel waar is.

Om zelf onderzoek te doen om te bepalen waarom zij het evangelie niet geloven. De bijbel te lezen. Veel mensen geloven niet in de God van de bijbel, zonder ooit de bijbel te hebben gelezen, of onderzocht te hebben waar het evangelie over gaat. Maar wanneer mensen oprecht God een kans geven, oprecht naar Hem op zoek gaan, dan laat Hij zich vinden. Zoekt en gij zult vinden!

Wees bemoedigd!

Today we met two elderly women at the shopping center. One of them was in a mobility scooter and we asked her if she had any pain. She said that she suffers from rheumatism and therefore had a lot of pain, especially in her back. Her pain level at the time was 7 on a scale of 1-10. We asked if we could pray for her back to be healed and she agreed. She indicated that she herself is a believer and very much appreciated our prayer.

We put our hand on her back and spoke to the rheumatism and the pain of disappearing in Jesus name. After this we asked if she experienced a change in her back. "My back is getting all hot," said the woman. Moments later she sat up and said, "I feel the power of God in my back, he sighed and began to cry." Her whole attitude changed from tense to relaxed. "All the pain is gone," she said.

After this we asked the other woman if she sometimes also had pain complaints. She told us that she had several health problems. She had a wound on her leg, bleeding in her abdomen and thrombosis in her lungs. She shared that she had always believed God for her healing. She also always said, "God has healed me, even though I'm still sick."

She also wanted us to pray for her healing and we pronounced healing on the wound in her leg. After we ordered her leg to be healed, she said her leg started to tingle. She also said she felt God's power move in her leg. We felt that too, her muscles started to move under our hand.

After this she suddenly said: "I suddenly get cold all over my body". We asked her if she should forgive someone? When we pray for an arm to be healed, for example, and it suddenly becomes completely cold, this may indicate that this person needs to forgive someone.

Unforgiveness can get in the way of healing. When we ask God to heal us, we also ask Him to forgive us. And God forgives us to the extent that we are willing to forgive another. This is what the Lord's Prayer also teaches us: "And forgive us our sins to the extent that we forgive others."

The woman had to think for a moment and then indicated that she was determined to be with someone she had to forgive. We brought this person together to God and the woman has forgiven the person. Then the woman looked around in surprise. She said it felt like a burden had been lifted from her. She felt lighter. She too had to cry.

After this we asked her to put her hand on her stomach and put our hand on her hand. Then we pronounced healing of the bleeding and thrombosis in her body. We have also commanded every illness in and around her body to let her go. Both women clearly had an encounter with the love and power of God.

We spoke to an older man who was clearly emaciated. He walked with a cane. He told that he has had cancer twice and has overcome it. He was afraid that the cancer would come back for a third time. We were also allowed to pray for his healing and cursed every cancer cell's body and commanded it to die. We have ordered healing of every organ, especially his throat, which had been damaged by the cancer and chemotherapy. And God's peace, comfort, truth, nearness and power pronounced upon his body, mind and soul.

We spoke to two young men. They were open in the conversation and loved that we pray for people with pain or illness. They were not religious, but answered our question if she wanted to know God if He existed, with "yes". We then gave both men a Gospel of John with the tract "You can now accept the very best gift!"

We were approached by a man who asked us to pray for his shoulder. He said he has chronic pain in his right shoulder. It also limited the mobility of his right arm. He showed us that he could only lift his arm to a certain height before he got a lot of pain.

We laid hands on him and ordered healing of his shoulder and that all pain should immediately disappear. After the prayer we asked him if he was experiencing something in his shoulder. He said his shoulder felt lighter. We asked him to move his arm to test his mobility and pain. He could now move his arm freely, above his head, without pain. He said he still had a little pain and after praying again all the pain was gone and the mobility of his right arm was the same as that of the left arm.

He was very happy and spontaneously gave us a hug. We pointed out to him that not we but the Holy Spirit, the Spirit of Jesus, the power of God, had healed him. As a sign to him that the gospel is true and that God loves him.

We spoke to an elderly woman who told us she has a lot of pain in her body, especially in her hip. Because of osteoarthritis, she told us. She's actually in constant pain, she said. When we told her that God wanted to heal her from the osteoarthritis, she told us "she was not like God". We told her that God still wanted to heal her from the pain, because he loves her.

She looked at us with wide eyes in amazement. But we were allowed to pray for her hip, that's where she was in the most pain.

We pronounced healing on her hip, commanded the osteoarthritis to leave her hip in Jesus name. After this we asked if she felt any improvement, and she said no. No difference, still level 7 pain in her hip. We asked her to put her hand on the most painful spot and prayed for her one more time. She said the pain subsided and her hip "felt light" as if a load had been lifted off her hip. We asked her to go for a walk and she said she was in much less pain. She looked at us with wide eyes, full of tears. How can this be, she said?

Because God exists, loves you and wants to let you know this way, we told her. She got emotional and had to cry, we gave her a hug. And a copy of the Gospel of John. After explaining a bit more about the gospel, we parted ways. As we walked away from each other, she turned and yelled, "My hip is really much better!"

We were approached by an elderly man, whom we had prayed for before. He had had back problems for a long time and considered pain management via the pain clinic. We then had an extensive conversation with him, in which he indicated that he is not really religious, but that he sees a lot of God in nature. He used to go to church, but not anymore. But his sense of God had always remained. At that time we also prayed for his back to be healed. He now came to us to tell us that his back problems had not diminished. But that he was greatly improved spiritually and mentally when we prayed for him.

The fact that we had looked out for him in his need and wanted to pray for him had clearly done him great good. He came to thank us for that. We thanked him for his appreciation and asked him if he had a leg length difference? The last time he had said no, but we already had the idea then. And indeed, he had a few centimeters leg length difference. Because this can also cause back problems, perhaps also caused his back problems, we asked him if God could let his too short leg grow out. He didn't believe this was possible, thought it was a trick and demonstratively pushed his too short leg forward along the other leg.

We had a hearty laugh at this and asked him not to move his legs by himself, just sit still and watch his heels. They would come right before his eyes without him moving. He agreed and looked intently at his heels. Before his eyes the too short leg grew out. We asked him to go for a walk, to see if he was walking differently now, more equal. He said he walked normally, but different. We told him that if he sat down now, his legs would be the same length.

And that was the case. "I have to let this sink in for a while," he said with a surprised look. "I'll keep you posted on the progress," he said.

We spoke to a young couple, whose man recognized us from a previous encounter on the street. He knew what it was about. His wife, girlfriend not and we told her what we were doing. She told us that she has nothing to do with God and faith. She said she lives in a strict Christian village and that the strict religious culture did not appeal to her.

She saw faith as a threat to her freedom, full of rules and obligations. We told her she talked about religion, while we believe that God only wants relationship. We cannot earn God's love by following rules and regulations. God is about being, not doing. We are loved and forgiven by what Jesus has done. So God has done for us what we could not do ourselves: to make amends between Him and us. When we accept that and believe in Jesus, the relationship between God and us is restored. So by faith, not by following rules. Relationship, not religion. Our message had made her think, she said.

We spoke to several young people who indicated that they had not really thought about God and the Bible. Just because it never crossed their path, because they weren't raised to be religious, or they never thought about it. We encouraged them to investigate whether the Bible is true.

To do their own research to determine why they don't believe the gospel. to read the bible. Many people do not believe in the God of the Bible without ever reading the Bible or researching what the gospel is about. But when people sincerely give God a chance, sincerely look for Him, He allows Himself to be found. Seek and you shall find!

Be encouraged!